

عنوان مقاله:

حقیقت ایمان از دیدگاه عین القضاة

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 10، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

مرتضی شجاری - دانشیار دانشکده ادبیات دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

عین القضاة همدانی ایمان را امری مشکک و دارای مراتب شدت و ضعف می‌داند. از نظر وی، ایمان تصدیق دل است؛ تصدیقی که همراه با «عمل به دستورات شریعت» و «مهرورزی بر خلائق» باشد. نشانه پایین‌ترین مرتبه ایمان اعمالی است که مطابق با امتثال اوامر و اجتناب از نواهی الهی باشد. اما بالاترین مرتبه آن، درک حقیقت «لا اله الا الله» است. آدمی اگر به معرفتی دست یابد که مانند حضرت ابراهیم(ع) از خود بدر آید و عشق را تجربه کند، به حقیقت ایمان خواهد رسید. عین القضاة در آثار خود تعبیراتی زیبا از حقیقت ایمان آورده است؛ تعبیراتی مانند عشق، لقاء الله، خودشناسی و درک وحدت وجود. مومن حقیقی با اینکه فانی در حق تعالی است، اما در جامعه زندگی کرده و با دیگر آدمیان تعامل دارد. این نکته مهم را عین القضاة «اثبات بعد از محو» می‌نامد که نتیجه ایمان حقیقی است.

کلمات کلیدی:

ایمان حقیقی، مراتب ایمان، عشق، وحدت وجود، لقاء الله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1741259>

